

ommeldte Kasernebygninger, at det inden 5 Aar ved Lov bestemmes, at Aarhus skal være Garnisonssted for 1 Fodfolksregiment, 1 Rytterregiment og 1 Artilleriafdeling, hvorhos Krigsbestyrelsen for det Tilfælde, at Byen ved Garnisonsforandringer skulde lide Tab, forpligter sig til at interessere sig hos Lovgivningsmagten for, at der tilstaaes Byen en billig Erstatning. Og at denne Bestemmelse netop har været Udslag af Byraadets Betænelighed ved at anbringe saa store Kapitaler i Kaserneerne, fremgaar af en Skrivelse fra Byraadet af 24. Februar 1881, hvormed Overenskomsten indsendtes til Krigsbestyrelsen, og hvori udtaltes, at det ikke har været uden Betænelighed med Hensyn til Byens økonomiske Fremtid, at man har vedtaget denne Overenskomst, og at man derfor tillader sig at udtale den Forventning, at det i Slutningen af Overenskomstens § 10 givne Tilsagn indbefatter virkelig Betyggelse for, at Regeringen i det givne Tilfælde vil hjælpe Byen ud over de befrygtede finansielle Vanskeligheder.

Det ses fremdeles af Skrivelser, der foreligge her i Arkivet, at man fra Byraadets Side har lagt megen Vægt paa, at det ved Lov tilsikres Kommunen, at Byen fremdeles skulde være Garnisonssted for de nævnte 3 militære Afdelinger. Saaledes udtaler Byraadet i en Skrivelse af 23. Oktober 1886 — i Anledning af en Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 8. September s. A. vedrørende Kaserneforholdene her i Byen — følgende: „Under de i Aarene 1880 og 1881 mellem Forplejningskorpset og Byraadet førte Forhandlinger om Opførelsen af en Artillerikaserne var der 2 Hovedfordringer, som straks stilledes for at indgaa paa Nybygninger for Militæretaten, nemlig at der skulde ydes Sikkerhed for samtlige Kasernes vedvarende Afbenyttelse, og at det økonomiske Udbytte skulde være noget større. Forhandlingen førte til Overenskomsten af 24.—28. Februar 1881, hvorefter Opførelsen af det nævnte Etablissement først kunde fordres, naar der var vedtaget en Garnisonslov. — — — Denne Overenskomst var kun bindende for Kommunen i 5 Aar, og da det i 1885 maatte staa klart for Krigsministeriet, at denne Tidsfrist vilde blive overskreden uden Vedtagelsen af nogen Garnisonslov — — — optoges Forhandlingerne paa ny for mulig at finde en Ordning, der kunde iværksættes ad administrativ Vej. Disse Forhandlinger førte da til Byraadets Tilbud af 9. April d. A. (1886), og det maa sikkert erkendes, at Kommunen har vist stor Offerberedvillighed i denne Sag ved at renoncere paa den absolutte Sikkerhed, som kun en Garnisonslov kan yde, og lade sig nøje med den Sikkerhed, som den opstillede Beregningsmaade af Indkvarteringsgodtgørelsen kunde give“.

Kommunen gik altsaa kun nødig og halvt nødtvungen bort fra sit en Gangtagne Standpunkt: at Staten — for at Kommunen skulde opføre nye Kaserne — maatte sikre Kommunen ved Lov, at en Garnison af den angivne Størrelse forblev i Aarhus. Dette førte da til den Bestemmelse, som sattes i Spidsen for Overenskomsten af 1887: Krigsbestyrelsen giver det Tilsagn at ville bestræbe sig for, ved Lov eller paa anden Maade, at faa Aarhus bestemt til Garnisonssted for 1 Fodfolksregiment, 1 Rytterregiment og 1 Artilleriafdeling. Det maa altsaa atter og atter slaas fast, at Kommunen kun er gaaet ind paa at opføre Kasernebygningerne imod, at Krigsbestyrelsen bandt sig, moralsk og juridisk, med stærkere og stærkere Baand — saa stærke, som de overhovedet i Forhold af denne Art kunne tænkes — til at bevare Garnisonen i Aarhus i dens een Gang givne Størrelse.

Under disse Omstændigheder og i Henhold til de nævnte Overenskomster har Byen opført 3 store Kaserneetablissementer til Brug for de tre Hærafdelinger foruden et Garnisonssygehus, en Generalkommandobolig m. v. Efter de i sin Tid udarbejdede Opgørelser repræsenterer disse Etablissementer med deres Byggegrunde en Værdi af omtrent 1,780,000 Kr.; deraf Fodfolks-etabletmentet ca. 540,000 Kr. Udgifterne til Opførelsen ere afholdte af Laan, hvilket yderligere forøger de Ofre, Byen har bragt. Kommunen har altsaa i Tillid til de af Krigsbestyrelsen givne Løfter bundet store Kapitaler i Kaserneerne. Det følger allerede heraf, at alene det direkte Tab, som tilføjes Kommunen, naar nogen Del af Etablissementerne skulde komme til at staa ledig, vil være meget føleligt. Det vil sikkert fra alle Sider indrømmes, at en forladt Kaserne nu til Dags meget vanskelig vil kunne tænkes anvendt i andet — indtægtbringende — Øjemed.

Det er da kommet Byraadet ganske uventet og overraskende, at det — efter at det allerede tidligere var fastsat, at een Bataillon af den her garnisonerede Infanteristyrke skulde flyttes andetsteds hen — nu ved kongelig Resolution er bestemt, at hele Infanteristyrken skal flyttes fra Byen og Garnisonsforholdene i Jylland ordnes saa-